

RESERAPPORT FRÅN FÖRSTA SOMMARRESAN 5 JULI 2023 TILL LÖDÖSE MUSEUM OCH CAFÉ TORPET SKEPPLANDA

Denna resa började lite äventyrligt på grund av ett s.k. slukhål på E45 vid GÖTA blev vi hänvisade till en klart mindre, smalare väg, dit förstås alla andra trafikanter också blev hänvisade.

Ibland handlade det om ett par centimetrar för att vi skulle kunna passera, men vår chaufför Lennart tog oss helskinnade ner till Lödöse,

Det blev tid och tillfälle att titta tillbaka på vår verksamhet, det är i år 10 år sedan vi gjorde den första sommarresan till Velanda Säteri. Kort resa men intressant att få titta på alla fantastiska allmogemöbler som ägaren Rolf Johansson samlat under åren.

Väl där på muséet väntade vår guide IDA, som förde oss rakt in i medeltidsutställningen. Varför hamnade Lödöse just där med både norska och danska gränsen så nära inpå?

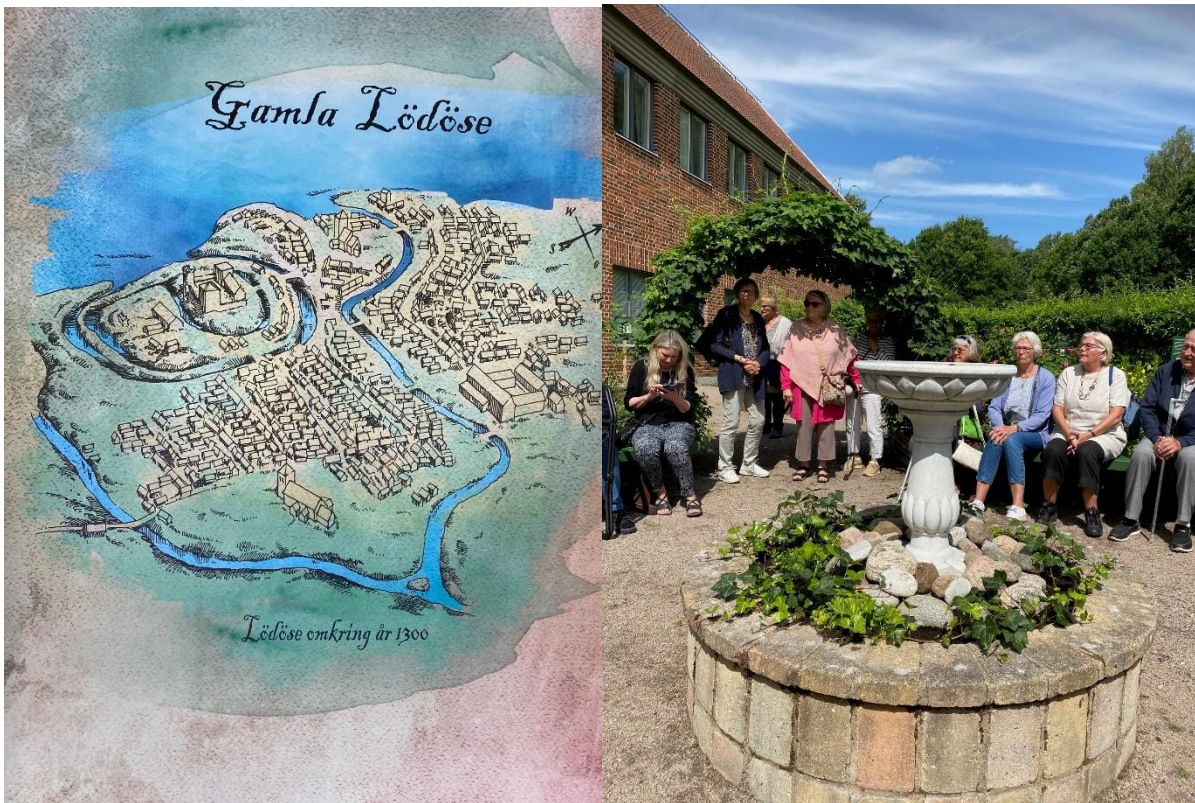

Det var förstås möjligheten till att bedriva handel, Lödöse en av Sveriges första städer, växte och växte utmed Göta Älv.

Tyvärr finns det mesta under jord nu.

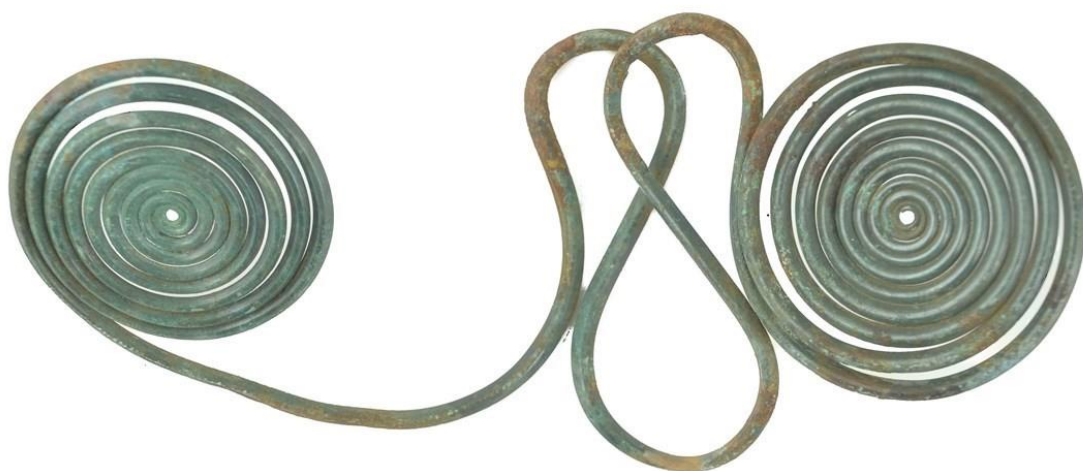
Här finns ca 500.000 framvaskade fynd, som berättar om det dagliga livet i denna medeltida stad. Hamnen var förstås det pulserande hjärtat i staden. Här fanns också kloster och hospital samt en borg där kungen och hans hov bodde i perioder.

Tro det eller ej men Drottning Blanka fick Lödöse i morgongåva av kung Magnus Eriksson år 1335. Pilgrimer anlände också hit för att fortsätta på Pilgrimsleden till Skara.

1621 flyttades staden ett stycke söder ut till det vi idag kallar "Gamlestaden" i Gbg och blev då Nya Lödöse. Största anledningen till flytten var de skatter som grannländerna tog ut på all handel.

Bronsskatten från Alingsås, upphittad i skogen utanför Alingsås 2021, finns där i original och även en uppfräschad replik så man kan föreställa sig hur ståtlig den var från början.

Vi fick också lite information om den mäktiga kyrkan i Edleskog i Dalsland, troligen Sveriges äldsta kyrka byggd i tegel. Allt började med helgonlegenden om prästen Nils, som under 1100-talet dog i sin tjänst.

Sedan var det dags för ett besök i Örtagården, en skön oas, skapad och underhållen av personalen med egna medel. Hatten av för den bedriften.

Här blev det dags för paus och fika innan färden fortsatte till Skepplanda och Café Torpet, där allt började med just ett litet torp, som behövde renoveras, och senare byggdes ut och ut igen till dagens trevliga matställe dit en del kända artister gästspelar under sommaren. Efter den sena lunchen, återvände vi till hemorten via E-45, som då återigen var i körbart skick.

Lisbeth Andersson
2023-07-12